

med Indtægtsforholdene og nævnte Tallene for 1921—22. For Perioden fra 1914—15 til 1918—19 var Indkomstansættelsen i København gennemsnitlig 1 213 Kr., paa Frederiksberg 1 814 Kr. og Formueansættelsen var i samme Periode gennemsnitlig 3 757 Kr. i København, 6 389 Kr. paa Frederiksberg. I Aaret 1919—20 var Indtægtstallene for København og Frederiksberg henholdsvis 1 757 og 2 597 Kr., Formuetallene henholdsvis 4 711 og 8 016 Kr. I Aaret 1920—21 var Indtægtstallene henholdsvis 2 406 og 3 176 Kr. og Formuetallene henholdsvis 4 715 Kr. og 8 231 Kr. Jeg kunde supplere dem med Tal fra andre Aar og vise, at dette ikke er noget nyt, det er et Forhold, som ogsaa har været til Stede tidligere, og som vil give sig Udtryk rent talmæssigt, uanset hvilket Aar man slaar ned paa.

Det ærede Medlem talte om, at jeg havde beskæftiget mig med Skolevæsen-udgifterne, og de afgang jo af Antallet af Børn. Ja, netop; jeg har ikke i øvrigt beskæftiget mig med de to Kommuners Udgifter til Skolevæsenet, men jeg har netop nævnt Børneantallet som et Bevis paa, at man her har at gøre med to vidt forskellige Kommuner, hvoraf den ene er en Forbrugskommune, en Alderdomskommune, hvor et Befolkningslag søger hen, der i ringe Grad har skolesøgende Børn, medens den anden, Københavns Kommune, er en arbejdende, en sund Kommune, hvilket bl. a. giver sig Udtryk i, at der staar Antallet af skolesøgende Børn i et rimeligt Forhold til det, som er det almindelige her i Landet, medens Frederiksbergtallene giver Udtryk for, at det er en Alderdomskommune, der paa dette Punkt er af rent abnorm Beskaffenhed.

Endelig var det ærede Medlem inde paa Ting, som det egentlig ikke er værd at røre ved, f. Eks. naar han kom ind paa at tale om saadant noget som, at disse velhavende Mennesker, som har deres Virksomhed i København og bor paa Frederiksberg, giver Arbejde og Indtægt i København. Det er netop det, jeg har paavist: at det er dem med de store Indtægter, der flytter til Frederiksberg, medens den Arbejderbefolkning, som skaber deres store Indtægter, men selv har beskedne Indtægter, forbliver i København. Spørgsmaalet om den indirekte Beskatning, som det ærede Medlem begyndte at tale om, Skat af Gas og Elektricitet i København, tror jeg ikke Tiden og Stedet her er til at gaa langt ind paa, hvad jeg i øvrigt ikke har det allerringeste imod. Jeg skal kun pege paa, at saa vidt

mig bekendt, er de herhenhørende Priser ganske ens i København og paa Frederiksberg. Da det ærede Medlem vilde tale om de Goder, Frederiksberg kunde byde Københavnerne, de mange smukke Ting, man der kunde komme ud at se, saa nævnte han tre Statshaver; det gælder baade Søndermarken, Frederiksberg Have og Landbohøjskolens Have, at det er Anlæg, som ejes og opretholdes af Staten. Hvad det angaar, at Frederiksbergerne er gode Kunder i København, er det jo ogsaa en periferisk Ting. Jeg tør naturligvis ikke bestride, at en Bankdirektør eller en Fabrikant, der bor paa Frederiksberg, en Gang imellem gaar ind paa Østergade og køber et Guldarmaand eller en Pelskaabe til sin Hustru, eller hvad det nu maatte være; men det er aldeles underordnet i Sammenligning med det andet Forhold, der er det til Grund liggende. Der er endelig ogsaa det, at Frederiksberg har Fordelen af visse københavnske Bydele, idet det er City, er Købstad og By for store Dele af mere landlege Bebyggelser, der kommunalt hører til København. Jeg gad se, hvorledes man paa Frederiksberg vilde gerere sig, hvis København ved sin Sporvejspolitik vilde lede disse Københavnerne i Vanløse og andre Steder udenom Frederiksberg og dets Forretningsgader. Det vilde man sikkert i høj Grad besvære sig over og med Rette. Men det er jo alt sammen saa periferisk, at det egentlig ikke er Omtale værd. Det ærede Medlem nævnte ogsaa Bestyrelsesmedlemmer, der kun lejlighedsvis kom til København, men jeg forstod, at det ærede Medlem mente, at de saa til Gengæld gav rigeligt med Penge ud. Det er rigtigt, der er et Forlystelseliv her i København, der vel væsentlig søges af saadanne Mennesker, af Bestyrelsesmedlemmer og af Haandværkere fra Provinsen, maaske ogsaa Folk ude fra Landet, der er i Byen i andet Ærinde og saa benytter Lejligheden til at gøre Studier i Marken, som naturligvis kan være særdeles interessante, og naar de gør de allermest interessante Erfaringer, kommer de undertiden frem i Aviserne, i Politirapporterne og lignende Steder. Men det er alt sammen noget, der gaar udenom Sagens Kærne, som er denne, at Frederiksberg har en ganske urimelig Fordel paa Københavns Bekostning.

Naar det ærede Medlem vilde sla mig af Marken ved at sige: Vi har jo en Erhvervsbeskatning, er dette ganske vist rigtigt, men den er uretfærdig og urimelig, fordi den, som det ærede Medlem ved, gaar paa Skatteprocenten og ikke paa den effektive Procent, hvormed Skatten paa-